THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT.

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

Vol. II. 10
JUNE 1922

WHAT A JEWISH RABBI HAS TO SAY

This is the season of the year when we Jews honor the Torah by celebrating the Feast of Shevuos; for this reason the following utterances coming from a rabbi are most fitting for The Shepherd of Israel to publish at this time. We Jews have been used to celebrating and honoring the giving of the Law of God in a worldly way. But here is an example of how the giving of God's word to us has to be celebrated, that is by accepting it, believing in it and following it, and we, every one of us, ought to follow the example of this rabbi, who says:

"Why have I become a Christian? (a follower of the Messiah. The word Christ means Messiah). One of the apostles of the Messiah says 'And be ready always to give an answer to every man that asketh you for a reason for the hope that is in you.' 1 Pet. 3:15. It is important to know why anybody becomes a Christian (follower of the Messiah), but more especially one who formerly was a rabbi in a Jewish communion. It is, indeed a grave question why I am a Christian? Why have I, once so set against Christians, because of the grievous wrong committed against our people by so-called Christian nations, now cast my lot with the Christians? Why do I, formerly in the habit of stopping my ears at the mere mention of the name of Jesus, now accepting Him as the true Messiah, as my personal Saviour and my Lord, whom I have learned to love, worship and adore?

Thank God, faith in Jesus the Messiah is not a blind belief, but a most reasonable one. It is not a tribal or national religion; the real Christian is such, not because his parents happened to be Christians, but because he deliberately and of his own free will chose that faith. He investigated and found that this faith in Christ the Messiah is based upon reason. Now, if anyone of all mankind has a reason for being a Christian, I, who am a Jew, must have reasons more peculiar than those of all peoples non-Jewish.

There is not a fundamental principle in the New Testament which is not taught in my Jewish Old Testament. In that imperishable, ever-sacred and God-given book, in that wonderful book which is my inalienable heritage, that Torah which I always admired, loved, kissed and almost worshipped, that wonderful book which I still admire and desire to honor above all other things in the world, in that very book I find myself condemned as a sinner before God whose holy laws I transgressed. God spoke once plainly 'cursed be he that confirmeth not all the words of this law to do them. Deut. 27:26. Certainly no man can change that anathema of God; it was this curse which weighed heavily on my heart, for I certainly have not kept all the laws of God. Shall I be accursed of God? But our merciful God gave us a remedy, how to have that curse removed. He says thru Moses, 'I have given it (the blood) to you upon the altar to make an atonement for your souls; for it is the blood that maketh an atonement for the soul.. Lev. 17:11. Please mark that it is the **blood** and not the giving of alms, fasting, praying or observing the Golden Rule, that can make atonement. To show the blood's satisfaction for sin, the sinner put his hands upon the victim's head, which represented the actual transfer of sin to the victim. Likewise, on the Day of Atonement, the high priest transferred the sins of the people to the scapegoat, which was then sent to the wilderness bearing upon its head the sins of the people. Lev. 16:. But where is the blood atonement now? Has not our temple been destroyed, have not our altars been thrown down? Where is the high priest to perform the sprinkling of the blood and thus make the atonement for our sins? Can you feel for me, having been all my life a strict observer of God's Word, having tried to please God in every way possible and yet realizing that I am a miserable sinner, not having been able to keep all the things commanded in that Holy Book? Can you measure the height and the depth of my anxiety? Can you fathom the extent of my craving for an atonement in order to be reconciled unto God thru a sacrifice of blood which He himself prescribed? But praised and blessed be the name of Jehovah, the God of my fathers, Who opened my eyes to see that the animal sacrifices only prefigured the atonement made by the Messiah. In Isa. 53 God speaks thru the prophet saying, 'And Jehovah hath laid upon Him the iniquity of us all. Thru His tripes we are healed. If thou wilt make His soul a sin offering' etc. Here is the suffering Christ, my Jewish Messiah. Here was the Jewish prophet foretelling me that since the animal sacrifice ceased, I, as an honest Jew, must accept Him, the Messiah, for my sin offering.

Do you ask me, how do I know that it refers to Jesus? Well, I can identify Him most positively. Many centuries before the advent of Jesus, the God of my fathers foretold that the Messiah must be God and man together. We read in Gen. 4:1 when Eve gave birth to her first son, she said, I have gotten a man who is Jehovah. God declared in Gen. 3:15 that the seed of the woman will bruise the head of the old serpent, Satan. Those words tho briefly written for us but more lengthily explained to Eve, conveyed God's promise of the Messiah to be born from a woman who would eventually conquer Satan and reconcile man unto God. Eve therefore thought that she was to give birth to that wonderful 'seed' who would be God Himself revealed in the flesh, for no mere human being could conquer Satan. Therefore when her first son came she thought this was the one and therefore she said, this man is Jehovah Himself. The second son that was born to her was called Abel, meaning vanity. Then I find in my beloved Hebrew book that the Word of God in Isa. 7 says that a virgin shall give birth to the Messiah, and history tells me that the Messiah Jesus was born of a virgin. My Bible tells me in Micah 5 that the great Messiah must be born in Bethlehem and history tells us that this Messiah Jesus was born in Bethlehem. My book tells me in Milachi 3, that this wonderful Messiah must come at the time of the second temple, and Jesus really came at that time. I find in that Book that the Messiah should do donderful works,, be poor, meek, suffering, be lifted up—be crucified—be mocked and scorned at, poured out like water, all the bones be out of joint, yet not one of His bones broken, must have vinegar and gall offered Him, His garment must be cast lots for, His side, His hands and feet must be pierced, should die with malefactors, and be buried in the grave of the rich, that He should rise from the dead and ascend into heaven. These, and many other particulars, having taken place with Him, identify Him and confirm my belief in Him beyond any question or doubt These are the reasons why I, being a Jew, true to the God of Israel, true to the Law giver Moses, true to my Jewish prophets, must believe in Jesus, the promised Messiah, my Saviour and Redeemer."

BETH SAR SHALOM
Williamsburg Mission To The Jews
Throop Avenue and Walton Street
Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS:

Friday, Gospel Service........8.00 P. M.
Sunday, Gospel Service........8.00 P. M.
Monday, Testimony Meeting.....8.00 P. M.

Address all inquiries to 27 Throop Avenue Brooklyn, N. Y.

"מעשים טובים" זיינען גאר אין גאט'ס אויגען א שמוציג בגד! הייסט עס, אז אידען פאפען זיך אליין אפ מיט דעם וואס זיי גלויבען אז דורך אייגענע האַ־רעוואניע וועלען זייא זוכה זיין לחיי עולם הבא. דערפאר זאגען מיר דא נאך אמאל, אז נור אליין דורך ישוע המשיח קענען מיר דערצו קומען ווייל "כה אמר ד' ". (לעז ישעיה נ"ג און תהלים ב׳)

אונזער מיליאנער האט אויך געמיינט אז צו־ליעב זיינע מיליאנען וועט ער שוין קענען זיצען אין פלאזא האטעל" אין וואסערע בגדים עס איז, ער האט אבער אויסגעפונען זיין טעות... איינס פון דיא ביידע: אדער האב אן ריכטיגע בגדים ואם לאו ארויס פון דאנען!

אט־א־דאס האט אונז אויך ישעיה הנביא גע־זאגט אין קאפ' ס"ה. דארט הייסט עס: "שוש אשיש בד'... כי הלבשני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני". נור די "בגדי ישע", מיט א בגד פון אמונה אין ישוע המשיח וועט מען קענען דארט אריינקומען.

דערפאר פרעגט טאקע דער נביא אין ישעיה נ"ג: "מי האמין!" ווער וויל גלויבען אין ישוע המשיח איבער וועלכען דאס גאנצע קאפיטעל גיבט אונז א פאלשטענדיגע בעשרייבונג, ווער?

דער ווערטער לעזער דארף זיך אין דעם ענין גוט פערטראכטען, ווייל: "ד' עיניך הלוא לאמונה". (ירמיה ה. 3.)

גרויסע אידען.

דיעזען מאנאט שטעלען מיר פאר אונזערע ווער־טהע לעזער דאס בילד פון דעם גרויסען איד רעוו. פיליפ גארדאן.

רעוו. פיליפ גארדאן

מר' גארדאן איז געבוירען געווארען אין רוס־לאנד ביי זעהר פערנאנטע עלטערען. א קאפ האט ער אויף זיך געהאט, "איש להבה". ממש פון א גאון. צו 8 יאר האט ער שוין געלערנט א בלאט גמרא מיט תוספות. צו זיין בעל־מצוה האט ער עפעס אזא מין פייערדיגע דרשה געהאלטען אז אלע מבינים וואס האבען עס געהערט האבען בפה אחד עדות געזאגט אז דא וואקסט א "גדול בישראל". און וויא מיר וועלען שפעטער זעהן האבען זיי אויך קיין טעות געהאט ווייל ער איז טאקע געווארען א גדול, א גרויסער איד דורך ישוע המשיח, ית"ש.

גארדאנ'ס פאטער האט געהאלטען א ביכער געשעפט און אסאך מאל פלעגט דער זוהן אריינקומען אין פאטערס געשעפט, בין מנחה למעריב, אדער אביסעל אויסצוהעלפען אדער אזוי פשוט אין א ביכעל אריינצוקוקען.

ויהי היום, ווען ער האט פערשיעדענע ביכער דורך געווארפען איז זיין בליק געפאלען אויף א קליין טראקטאטעל. ער האט עס געעפענט און דערבליקט דעם "מאטא" דערפון אויף'ן ערשטען בלעטל כהאי לשנא: "אם תשים אשם נפשו יראה זרע יאריך ימים וחפץ ד' בידו יצלח". (ישעיה נ"ג).

זעהענדיג אז דער מחבר פון דעם ביכעלע איז עפעס א רעוו. דר. אויגוסט לינדשטרום, קיין איד, האט ער זיך שוין במילא אנגעשלאגען ווער דאס ביכעלע איז, און עס ניטאמאל געוואלט לעזען. עס איז איהם אבער פארט קשה געווען, היתכן, האבען זיי דען קארג אייגענע מאטאס, ווי קומט עס דען אז זיי, די גוים וואס זיינען שונאי ישראל זאלען דוקא נעמען זייער מאטא פון אידישען תנ"ך?

דאמאלס האט דער יונגער גארדאן נאך ניט געוואוסט פון דעם סוד אז ניט אלע גוים זיינען קריסטען. אז נור א שלעכטער גוי האסט דעם איד. דאגעגען אבער דער נאבעלער קריסט וואס גלויבט אין ישוע המשיח ליעבט דעם איד בעבותות אהבה, ווייל ישוע המשיח האט איהם אנגעזאגט אין יוחנן ט"ו: "וזאת היא מצותי לאהבה איש את אחיו כאשר אנכי אהבתי אתכם". דאס האט ער אבער דאמאלס נאך ניט געוואוסט אזוי ווי אסאך אידען ווייסען עס נאך עד היום ניט און טראגען ארום אין הערצען א פערגיפטעטע שנאה צו ישוע המשיח "על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו".(ישעיה נ"ג)

אונזער גארדאן וואס האט זיך תמיד ליעב געהאט אין בית־המדרש מפלפל צו זיין, האט איצט א גרויסען חשק געהאט צו געהן צום מחבר פון יענעם קליינעם ביכעלע און זיך אויך מיט א י ה ם מפלפל זיין וועגען דעם מאטא דרין. ער האט אפנים ניט געוואוסט אז אין ביהמ"ד ביי דער "ביצה שנולדה ביו"ט " לאזט זיך יא מפלפל זיין ווייל דארט האט מען צו טהון מיט די בית־שמאי און בית־הילל, איינע זאגען "תאכל" און די אנדערע זאגען "לא תאכל", מעג א איד קומען און זיך א קראץ געבען אונטערן בערדל און זאגען מיט א גמרא ניגון "טא־מער פארקעהרט?". דא האט מען אבער צו טהון מיט דעם "כה אמר ד' "! און ווער קען וואגען מיט גאט זיך מפלפל צו זיין! גארדאן האט עס אבער יא געוואלט טהון. און שפעטער זעהען מיר איהם אין הויז פון מחבר דר. לינדסטראם וואו ער האט צום ערשטען מאל א ברית הדשה בעקומען און מיט חשק געלעזען. אט אין דעם קליינעם ברית חדשה'לע האט ער דערזעהן פלאי פלאים, וואס ער האט קיינ־מאל בעפאר ניט געזעהן, אפילו ניט אין דיא גרויסע גמרות דארט אין קאלטען בהמ"ד. דאס האט איהם דיא אויגען אויפגעמאכט צו זעהן דיא סודות ונבורת הבורא יתברך אין ישוע המשיח.

דאס גאונ'ישע "חרב־חדה" קעפעל האט נאך א לאנגער הקירה והדרישה אין "תורה נביאים וכתובים" דערזעהן דעם גייסטיגען אוצר המאוצר ב י ש ו ע המשיח און אנגעהויבען צו גלויבען באמונה שלימה אז ישוע המשיח האט באמת געגעבען זיין נפש א קרבן אשם פאר אונזערע זינד אזוי ווי ער האט געלעזען אין דעם מאטא פון יענעם קליינעם בי־כעלע...

גארדאן האט שוין נישט מעהר געקענט איינ־רוהען. ער איז באלד געגאנגען צו אלע זיינע בעקאנטע, קרובים און סתם שכנים, ער האט זיך איצט מיט ז י י מפלפל געווען, זאגענדיג אזוי וויא אן אנדערער גרויסער איד האט אמאל געזאגט: "מצאנו אותו אשר כתב עליו משה בתורה והנביאים את ישוע מנצרת". (יוחנן א, 45).

שפעטער האט ער אנגעהויבען צו רייזען אין ווייטע מקומות, שוועדען, באקאווינע, אונגארן, עגיפ־טען און ארץ ישראל אלעמען צו ערצעלען פון דעם פערבארגענעם גליק וועלכעס יעדער מענש קען באקו־מען דורך אמונה אין ישוע המשיח.

אפילו ער איז שוין דעמאלס געווען אן אויס־שטודירטער פאסטאר איז ער דאך פערבליבען א גרויסער עליו און א פריינד צו יעדען. זיין טיהר איז תמיד געווען אפען פאר יעדען וואס האט גע־זוכט זיין עצה אדער זיין טובה. דער שרייבער פון דיעזען ארטיקעל האט פיעלע מאל געזעהן ווי הונגעריגע אידען זעטיגען זיך ביי זיין טיש. ווי מענשען ווערען געהאלפען דורך זיינע קלוגע עצות. ביי איהם איז לחלוטין קיינמאל גאר ניט צו־שווער געווען אבי נור א איד א טובה צו טהון. אלץ נור ווייל ער האט געגלויבט אין ישוע המשיח.

דער גרויסער איד רעוו. גארדאן איז ניט נור געווען אן אויסגעצייכענטער רעדנער נייערט אויך א גרויסער פאעט. אין זיין פאעזיע האט ער בעוויינט דעם אידישען לאנגען גלות, און געברענגט נחמה אין אידישען הערץ אריין דורך ישוע המשיח וואס איז די "נהמה ותקות ישראל". ער איז אויך געווען אן אויסגעצייכענטער שרייבער. זיינע ביכער ווערען נאך עד היום געלעזען פון יעדען רעכטדענ־קענדען מענש. אט דאס הייסט א גרויסער איד.

ב י ת ש ר ש ל ו ם

קאר. טהרופ עוו. און וואלטאן סטריט. ברוקלין. נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויען

זאנטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויע

מאנטאג נאכט 8 אוהר —— טעסטאמאניעל מיטונג

פערלאנגט אונזערע טראקטאטען

1) קול קורא

2) מה שמו...

3) לשני בתי ישראל

4) ויכוח

5) הנה העלמה..

6) למה חרה לך

7) יכרת משיח

ראציאנאליסט האלט דאס פאר אן אבסאלוטע אונמעגליכקייט. אבער וואס זייער הינטערגרונד איז, אויף וועלכען פודאמענט זייא באזירען דיעזע אונמעגליכקייט, דאס זאגען זיי ניט. זיי שטעלען דאס נור אויף זייער שכל, בכן, ווייל זיי קענען דאס ניט משיג זיין איז דאס אודאי אונמעגליך. ניט אימער קען מען אבער א זאך יא גלויבען אדער ניט גלויבען נור דערפאר ווייל דער ש כ ל זאגט אזוי. ווייל זייענען דען ניט פערהאנען טויזענדע זאכען וואס נאט האט אריינגעשטעלט אין דער נאטור וועלכע דער מענשליכער שכל קען עס לחלוטין ניט משיג זיין און דאך איז עס אזוי! ווי וויט קען דען גאר אפילו דער שארפסטער מוח לויפען ביז ער שלאגט זיך אן אין אן אייזערנער וואנד און קען קיין שריט ווייטער געהן, ווייל דער שכל אליין איז נישט תמיד מאסגעבענד!

מר. דאיל איז טאקע א געלערנטער און א גרויסער מאן. און אפשר טאקע וועגען זיין גרויסקייט זיינען אזוי פיעל מענשען בעאיינפלוסט געווארען איהם צו גלויבען. אבער טאקע דיעזער גרויסער מאן וועט אייך אליין צוגעבען אז ס'איז אמאל געוועזען א פיעל גרעסערע פערזאן פון איהם און פון אירגענד וועלכען אנדערען מענש אין דער וועלט, נעמליך, ישוע המשיח, וועמען דיא גרעסטע מחקרים און וויסענשאפטס־מענער פון יעדער גענעראציאן האבען מיט גרויס הכנעה און תמימות הלב אנערקענט צו זיין די גרעסטע אטאריטעט אין דער גאנצער וועלט. און ער, ישוע המשיח אליין, זאגט אונז גאנץ אנדערע דבורים וועגען דעם ענין.

אין לוקס ט"ז לעזען מיר: "א געוויסער שלעכטער עושר און אן עהרליכער ארעמאן זיינען אמאל ביידע געשטארבען. דער גוטער ארעמאן איז געגאנגען אין גן־עדן און דער שלעכטער עושר אין גיהנום. דער עושר האט אבער פון דערווייטענס דערזעהן אברהם אבינו זיצען אין גן־עדן האט ער הויך געשריגען און געבעטען אברהם'ן אז ער זאל איהם דיא טובה טהון און שיקען א געשטארבענעם שליח צו זיינע פינף ברידער ער זאל זיי ווארענען תשובה צו טהון כדי זיי זאלען ניט דארפען ליידען דיא יסורי גיהנום אזוי וויא ער. דרויף האט איהם אברהם געענטפערט, זיי האבען משה און די נביאים זאלען זיי יענע צוהערען, ווען זיי הערען ניט צו משה און די נביאים וועלען זיי אויך ניט צוהערען ווען איינער פון די טויטע וועט אויפשטעהן".

אט פון דאנען זעהען מיר אז גאט ב"ה ערלויבט ניט טויטע גייסטער זאלען קומען און זיך מיט אונז אויסאיינאנדער רעדען ווייל קאנאן דאיל וויל אזוי.

גאט ב"ה האט אונז לגמרי פערבאטען צו זיין א "דורש אל המתים".(דברים י"ח, 12) און ער ערלויבט בכלל ניט די גייסטער אהערצוקומען מיט אונז זיך אויסאיינאנדער צו רעדען, אזוי ווי ישוע המשיח האט אונז געזאגט.

איינמאל געפינען מיר יא אין תנ"ך אז גאט האט ערלויבט דעם גייסט פון שמואל הנביא צוקומען צו שאול המלך און מיט איהם רעדען. דאס איז געווען א ספעציעלע ערלויבניס צוליעב א טיעפער און מערקווירדיגער אורזאך.

שאול האט זיך ארומגעזעהן אז גאט וויל איהם נישט ענטפערען אין זיין שרעקליכער צרה אין דער מלחמה מיט די פלשתים. האט זיך שאול געדענקט אז בכן שמואל הנביא איז דאך געווען ביים לעבען זיין בעסטער פריינד, און ווען גאט וויל איהם ניט די טובה טהון, וועט ער דאס קענען פועל'ן ביים גייסט פון זיין פריינד שמואל הנביא. איז ער געגאנגען צו דער "בעלת אוב" פערלאנגענדיג אז זי זאל ארונטער ברענגען שמואל הנביא.

דא האט גאט זיין ערלויבניס געגעבען כדי איהם צו צייגען אז אפילו שמואל וועט אויך נישט אנדערש טהון נייערט באשטעטיגען זיין פריהריגען אורטייל: "קרע ד' את ממלכות ישראל מעליך היום"(שמואל א קאפיטעל 15)

אין דברי הימים א, קאפ' י, לעזען מיר, אז גאט האט טאקע שאול'ן געשטראפט דערפאר וואס ער איז געגאנגען צו א מידיאום.

די בעלת־אוב איז בכלל געווען א שווינדלערען. זי האט געוואוסט אז זיא קען אזא זאך לחלוטין ניט טהון. מיר לעזען דארט אז די מכשפה האט זיך אזוי שטארק דערשראקען פון דעם גייסט אז זי האט אזש אנגעהויבען שטארק צו קוויטשען. דאס בעווייזט, אז זיא אליין האט געוואוסט אז זי איז א פשוט'ע שווינדלערין און האט אליין ניט ערווארט דעם גייסט פון שמואל הנביא.

נאט האט אבער יא ערלויבט אז מיר זאלען זיך קענען אויסאיינאנדער רעדען מיט א לעבעדיגען משיח און פון זיינע ווערטער אין דעם ברית חדשה אויסצוגעפינען זאכען וואס קיינע מתים קענען אונז קיינמאל ניט זאגען.

צום בעדויערען, האט די פערפיהרערישע ספיריטיסטישע אידעע אויך א היבש ביסעל אידישע פאטריאטען וואס פאלגען איהר נאך בלינדערהייט.

דער גלויביגער אין ישוע המשיח וועט זיך קיינמאל ניט לאזען פערפיהרען פון קאנאן דאיל'ס אילוזיאנען. מיר גלויביגע האבען מיט טויטע זאכען בכלל ניט צו טהון. אמשטאט "דורש אל המתים" זאגען מיר "דרשו בכתובים" וועלכע זיינען די דברי אלהים חיים און ערצעהלען אונז פון ישוע המשיח און פון חיי עולם הבא.

א מיליאנער ארויסגעווארפען פון האטעל.

וויעדער א טשיקאווע שטיקעל נייעס אין אונזער שטעטעל ניו יארק.

דער מיליאנער מר' הערבערט ראו פון ניו יארק איז אריין געגאנגען אין רייכען "פלאזא האטעל", פיפטע עוו. און 59טע סטריט אבצועסען א דינער, און ווייל דער מיליאנער האט נור אנגעהאט פשוט'ע מלבושים ניט א פרינץ־אלבערט אדער א פול־דרעס סוט, האט מען איהם געהייסען מוחל זיין און זויפארט פערלאזען דאס האטעל. אפילו פאר'ן העכסטען פרייז האט מען איהם דארט ניט געוואלט לאזען זיצען און עסען א דינער, נור דערפאר ווייל ער איז ניט געווען פאסענד געקליידעט.

מיר ווילען זיך דא ניט אריין לאזען אין חקירות ודרישות צו דער האטעל־מענעדזשער האט רעכט געהאנדעלט צו ניט. ניט מיר ווילען זיך דא אננעמען דעם מיליאנערס קריוודע און אויך ניט רעכט געבען דעם האטעל מענעדזשמענט. דאס לאזען מיר איבער צו די קאורט וואו דיא קלאגע וועט מסתמא דורכגעלופטערט ווערען.

וואס מיר זיינען מיט דיעזען ארטיקעל אבער יא אויסען איז צו אילוסטרירען א משל וואס ישוע המשיח האט געגעבען בנוגע עולם הבא.

דאס משל אין מתתיהו כ"ב לעזט זיך וויא פאלגט: "דאס מלכות השמים איז גלייך צו א מלך וואס האט חתונה געמאכט זיין זוהן. דער מלך האט געהייסען רופען צו דער חתונה פערשיעדענע געסט. איינער איז אבער געקומען איינפאך געדרעסט נישט אין חתונה קליידער. האט דאס דעם מלך שטארק געערגערט און דער חברה־מאן האט געמוזט שנעל ארויס פון פאלאסט "אבל וחפוי ראש".

גאט ב"ה האט נאך לאנג לאנג איידער ישוע המשיח איז געקומען, געזאגט צו ישראל, "התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי". ד"ה, שאקעל דיך אפ פון שטויב שטעה אויף טהו אן שעהנע און הערליכע קליידער אה מיין פאלק. דיעזע שעהנע קליידער האט גאט געמיינט די גאולה דורך ישוע המשיח, אזוי ווי דער מחבר פון "לכה דודי" האט די זאך פאר אונז עקספליצירט. ווייל תיכף נאכדעם הייסט עס דארט: "על יד בן ישי בית־הלחמי קרבה אל נפשי גאלה". יא, נור דורך דעם שעהנעם מלבוש פון ישוע המשיח וואס איז געבוירען אין "בית לחם" קענען מיר אידען האבען די ריכטיגע גאולה, אבער אהנע דיעזע מלבושי כבוד ווערט מען פון דארט לחלוטין ארויס געווארפען און מ'קען ניט אמאל נהנה זיין פון יענער "אחרית הימים'דיגע" סעודה. טאקע דערפאר איז ישוע המשיח געקומען אויף דער סצענע מיט קארגע 2000 יאר צוריק כדי דאס פאסקודנע בגד פון זינד פון אונז אראפצונעמען אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה נ"ג, 6: "וד' הפגיע ב ו את עון כלנו", און אונז דורך אמונה באלד אנטהון די "בגדי תפארתך".

מיר זעהען דאס אויך בפירוש אין דעם פאל פון יהושע דעם כהן גדול. אין זכריה ג, לייענען מיר: "ויהושע היה לבוש בגדים צואים". און אזוי באלד ווי דער "מלאך ד'" האט געהייסען מ'זאל ארונטער נעמען פון יהושע די שמוציגע קליידער זאגט ער באלד צו איהם: "ראה העברתי מעליך את עוניך והלבש אותך מחלצות". ד"ה אזוי באלד דער מענש ווערט פטור פון די זינד בעקומט ער תיכף ומיד דיא שעהנע לבושי כבוד.

די פראגע איז אבער, ווי אזוי קען מען האבען א זיכערע "כפרות עון?" דאס קען ניט קומען פון א מענשליכער קוואל ווייל "אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאלהים כפרו" (תהלים מ"ט) די פערזיכערונג מוז לגמרי קומען פון גאט ב"ה אליין וואס זאגט אונז בפירוש אין ישעיה נ"ג "והוא חטא רבים נשא" אז נור ער, דער הייליגער משיח קען אונז מאכען מוכן ומזומן אין נייע בגדים, למהוי בהדותא למי כל סעודתא דמטרוניתא.

מיר אידען זיינען נעביך פערפיהרט געווארען פון בלינדע פיהרער וועלכע האבען אונז איינגערעדט אז מיר קענען זיך קויפען עולם הבא דורך עפעס א מצוה'לע, ווי למשל דורך צדקה, פאסטען, שרייען הויך ביים דאווענען (צום קול ממון) לאמיר אבער דיעזע אלע אונזערע מעשים טובים נאהענט ברענגען צום הייליגען ליכט פון "דבר ד'" וועלען זיי אזוי שנעל פארשווינדען ווי גלייך א שטארקער שטורם וואלט זיי פערטראגען צו דיא הרי חושך...

אין ישעיה ס"ד זאגט אונז דער דבר ד': "ונהי כטמא כלנו וכבגד עדים כל צדקותינו" אז אלע אונזערע מעשים טובים זיינען אזוי ווי א שמוציגעם בגד. איחר הערט! דאס וואס מיר רופען אז

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

והקמותי עליהם רעה אחד
יחזקאל לד 23

אני הוא הרעה הטוב
יוחנן 10·11

א מאנאט'ס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription Price
50 Cents A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

JUNE 1922
Vol. II. 10

דאָקטוירים'ס מיינונג וועגען אידען.

פאר איניגע וואכען האט שטאטגעפונען א פערזאמלונג פון אידישע דאָקטוירים אין ניו יאָרק אין דער סאמע פיפטע עווענין.

דער צוועק פון דיעזער פערזאמלונג איז געוועזן צו באשפרעכען די גייסטיגע היגיענע צווישען אידען. עס איז אויסגעפונען געווארען אז צווישען אידען געפינט זיך מעהר גייסטיגע קראנקע ווי צווישען אנדערע ראסען. די דאָקטוירים ווילען דערפאר דערגעהן די סיבה פון דיעזער גייסטיגער מכה צווישען אידען. אין דער גאנצער וועלט האט מען באמערקט אז אידען זיינען נערוועז, צורודערט, מעלאנכאָליש, אויפגערעגט און פיעלע אנדערע סימפטאָמען וועלכע פיהרען די מעהרסטע פון די ליידענדע צו ווערען קאנדידאטען צום משוגעים הויז, ר"ל.

דר. מייערסאָן פון באָסטאָן האט זיין מיינונג געגעבען אז דאס איז געקומען צו אידען פון די גלות אומשטענדען. דהיינו, ווייל אידען האבען אין גלות תמיד געלעבט אין מורא. מ'האט אידען אייביג פערפאָלגט. און די מורא וואס די פערפאָלגונגען האבען ארויפגעווארפען אויף'ן איד האט איהם אפגעשוואכט אין גייסט, בעאונרוהיגט זיינע נערוועז, צומישט זיינע געדאנקען און קראנק געמאכט דעם מוח. און אז דיעזע קראנקהייט קומט בירושה צו קינדער און קינדס־קינדער.

דר. מייערסאָן וועט אונז דאס מאל מוחל זיין וואס מיר קענען מיט איהם ניט איינשטימען ווייל דיא "שגעון־מכה" האט זיך בייא אונזער פאָלק נאך אנגעהויבען לאנג בעפאר דעם גלות.

ווען מיר אידען ווילען עהרליך זיין צו זיך זעלבסט, דארפען מיר ניט געהן צו קיינע דאָקטוירים אויסצוגעפינען פון וואנען די שגעון־מכה האט זיך צו אונז גענומען. נייערט צו די הייליגע תורה, דארט וועל מיר שוין געפינען דעם מקור דערפון.

נאך איידער ישראל איז ארייגעגאנגען אין'ם פערשפּראָכענעם לאנד אריין, האט גאט ב"ה צו זיי געזאָגט נאך אין דער מדבר אז אויב זיי וועלען ניט צוהערען און ניט פאָלגען זיינע ווערטער וועט ער זיי דערפאר שטארק בעשטראָפען. איינס פון יענע שרעקליכע תוכחה מכות איז: "יככה ד' בשגעון". (דברים כ"ה)

מיר זעהע "משגעת סימפּטאָמען" בייא אונזערע אידישע עלטערען שוין דעמאָלס אין דער מדבר ווי באלד זיי האבען פערלוירען אמונה אין משה רבינו זיינען זייא נעביך משוגע געווארען און זיך געבוקט צו איין "עגל מסכה" (א פשוט'ן קאלב) און האבען געשריגען "אלה אלהיך ישראל". א גוט שטיקעל משוגעת, ניט אזוי?

יענער שגעון האט זיך שפּעטער מעהר ענטוויקעלט און פערשטארקט ווען אידען האבען ניט געוואלט צו הערען צו די נביאים וואס גאט ב"ה האט צו זיי געשיקט און האבען מקריב געווען זייערע צארטע קליינע אונשולדיגע קינדערליך צו דער עבודה־זרה מולך. (יחזקאל ט"ז, און כ"ג) מ'מוז זיין גוט משוגע אזא זאך צו טהון, הא?

אונזער גרעסטער שגעון איז אבער נעבעך געוועזען ווען מיר אלס א פאָלק האבען פארווארפען אונזער גרעסטעם ג ל י ק וואס איז געקומען צו אונז מיט קנאפּע 2000 יאר צוריק ווען מיר האבען אונזער הייליגען משיח פערווארפען און אוועקגעשטויסען פון אונז.

ווען א מוטער ווארפט אוועק איהר אייגען קינד און לאזט צו אז פרעמדע זאלען עס פייניגען און הרג'ענען, וועט מען דען ניט שליסען דערפון אז זיא איז נעביך משוגע? געוויס! ווייל זאנסט קען מען אזא זאך לחלוטין ניט טהון.

ווען ישוע המשיח איז געקומען נאך ירושלים האט ער בעוויזען באותות ומופתים אז ער איז דער משיח ישראל. למשל ער האט געהיילט אזאלכע אונהיילבארע קראנקע וואס קיינע דאָקטוירים האבען נישט געקענט היילען. ער האט לעבעדיג געמאכט א טויטען וואס איז שוין 4 טעג בעגראבען געווען אין דער ערד. עס פרעגט זיך וויא אזוי האט דאס עפּעס געקענט א אידישע נאציאָן ביי זיך רעכט מאכען, אזוי איינעם איבערצוגעבען אין גוי'שע הענד איהם צו פייניגען און צו הרג'ענען מיט אזא מיאוס'ען טויט ווען ניט דורך משגעת ר"ל.

אפילו פילאטוס דער רוימישער גאווערנער האט זיי געווארענט אז בכן, ער האט אין איהם קיין שולד געפונען. (לוקס כ"ג) זייער שגעון איז אבער אזוי שטארק געווען אז זיי האבען אפילו דעם גאווערנער אויך ניט געוואלט צו־הערען.

שגעון געהט אבער ליידער אויך איבער פון טאטעס צו קינדער און צו קינדס־קינדער. נאך עד היום שלעפּען זיך אידען נאך, נאך יענע סנהדרין און כהנים און פערווארפען דעם קדוש ישראל אויף וועמען אפילו משה רבינו האט אונז אנגעזאגט "אליו תשמעון". (דברים י"ח) דער שגעון איז אבער אזוי שטארק אז מ'וויל אפילו משה'ן אויך ניט צו־הערען.

מיר גלויביגע אין ישוע המשיח זענען אויסגעהיילט פון יענער שגעון־מכה. מיר געהען ניט נאך קיינעם'ס שגעון. מיר לעזען אין דעם דבר ד' אז ישוע איז דער משיח, גלויבען מיר דאס באמונה שלימה.

גאט ב"ה האט געזאגט דורך ישעיה הנביא אין קאפּ. כ"ח: "יצר סמוך תצר שלום שלום כי בך בטוח". ד"ה, ווער ס'פּארלאזט זיך אויף גאט און גלויבט אין זיין ווארט (וואס זאגט אז ישוע איז דער משיח אמת) וועט ער איהם אפּהיטען פון מורא און פון שרעק און ער וועט האבען שלום. (במילא ניט זיין משוגע).

דיא איינציגע רפואה פאר דעם אידישען שגעון (ר"ל) איז: "האמן באדון ישוע המשיח ותושע אתה וביתך". (מעשי השליחים ט"ז, 13)

קאנאן דאָיל מיט דיא מתים.

דער בעקאנטער שריפטשטעלער "קאנען דאָיל" איז אהער געקומען פון ענגלאנד צו געבען "ספּיריטיסטישע" לעקטשורס. טויזענדע מענשען זיינען איהם געגאנגען הערען. ער האט געגעבען דעם עולם "מעסעדזשעס" פון יענער וועלט, און האט ערצעהלט אין זיינע לעקטשורס פון אלע זיינע געשפּרעכען מיט די גייסטער (נשמות) וועלכע זיינען אין אנאנדערער וועלט. זיי זאגען אז ער האט ניט נור פשוט דערצעהלט א מעשה'לע, זאנדערען ער האט טאקע געגעבען "בעווייזע" אז זיין אינטערוויו מיט די מתים איז א ריכטיגע און א טהאטזאך. ער האט אויך געוויזען "פאָטאָגראפישע בילדער" פון מתים וועלכע ער האט ארונטערגענומען בשעת ער האט מיט זיי אן אונטעררעדונג געהאלטען. אמעריקא האט געקאכט מיט דעם ענין. מאנכע האבען געגלויבט באמונה שלימה אז אלעם וואס "קאנאן דאָיל" האט זיי איבערגעליפערט אין זיינע לעקטשורס איז אמת וצדק. אנדערע ווידער האבען זיך גוט אויסגעלאכט פון קאנאן דאָילס אויפפאסונג פון די גייסטער און פון זייערע פאָטאָגראפישע בילדער.

דער איינדרוק וואס קאנאן דאָיל'ס ערצעהלונגען מאכען אויף די אינטעליגענטע און נארמאלע מענשען זעהט אויס קאָמיש און פאנטאסטיש. דער